

Gy?zelmi parádét tart Németország romjain Merkel

2024 december 12. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása
Még nincs értékelve

Mérték

Az a jelenség, hogy a volt kancellár szabadon járhat-kelhet az országban és árulhatja az önmosdató könyvét, abszurdum.

Amíg apám él, én csak Lady Mary leszek, a legboldogtalanabb hölgy a keresztény világban” – mondta I. Mária, a kés?bbi véres kez? Tudor királyn? VIII. Henrikre utalva. Talán valahogy így érezhetett Angela Merkel volt kancellár is, míg mentora, Helmut Kohl élt, és látta a merkeli nyílt határok politikájának következményeit. De most, évekkel azután, hogy a nagy német politikust 2017-ben eltemették, volt tanítványa minden bels? dilemma nélkül indulhatott el a könyvbemutató túrájára, amelyben a Szabadság címmel ellátott visszaemlékezéseiben megpróbálja megadni az alaphangot a nagy vízválasztó el?tt álló Németországnak.

F? üzenete: alapvet? irányváltás a CDU-nak nem engedélyezett. És valóban, a németek egy része még mindig hiszi, hogy azt a katasztrófát, amelyet Merkel a népére szabadított, valami csodálatos fordulat útján még happy enddé lehet változtatni, csak maradjunk h?ek a Wilkommenskultur alapelveihez.

Helmut Kohl nem hitt Merkel megoldásaiban. Az Orbán Viktorral történt 2016-os találkozó után kiadtak egy közös nyilatkozatot, amelyben ugyan a menekültek sorsának megoldását sürgették, de Európa határain kívül, és figyelmeztetve arra, hogy országaink nem fogadhatnak be minden ide igyekv?t. A legkeményebb kritikáját viszont egy interjúban fogalmazta meg, amikor arra figyelmeztetett, hogy az egyoldalú döntések, részleteiben bármennyire indokoltak legyenek is ezek és az egyoldalú nemzeti kezdeményezések ideje lejárt. Itt nem a magyar határkerítésre utalt. Épp ellenkez?leg, Merkel egyoldalú döntésére mutatott rá, amelyben önkényesen megnyitotta a kontinens határait áldozatok és elkövet?k el?tt egyaránt.

Talán ez volt az a pont, ami miatt ma a német politikai elit úgy szövetségi, mint uniós szinten túlkompenzál az európai egység teljesen abszurd hangsúlyozásával. Sokan talán nem is tudatosítják magukban, de amikor az uniós bürokratáktól közös európai értékekr?l hallunk, az egységes megoldásról, közös európai fellépésr?l, akkor tulajdonképpen egy megingathatatlan német eredet? kulturális ortodoxiával állunk szemben, amelyet kék-sárga színekbe öltöztettek.

Így alakulhatott át az Európai Unió alapítóinak egy nemzetállamok által közösen védett és épített európai egységgondolata egy német érdekekhez igazodó diktátummá.

Merkel értette meg az uniós bürokráciával, hogy mindegy, ha hanyatlásba döntik a kontinenst, tönkreteszik a gazdaságát, lecserélik a népességét és iszlamizálják, amíg mindez közös döntésként van beállítva, senki sem vonható jogi vagy erkölcsi felel?sségre.

De mit ír minderr?l „Mary”? Könyvében azt állítja, hogy nem érti, hogyan gondolhatja valaki azt, hogy egy szíriai menekülttel készült szelfi tömegeket késztethet arra, hogy elhagyják szül?földjüket. Továbbá hogy a hírhedt „Wir schaffen das!” (Megcsináljuk!) csak egy banális kijelentés volt, és semmit mást nem jelentett, mint hogy együtt, igen, már megint együtt meg tudjuk oldani a problémákat. Ebb?l is világos, hogy Merkel semmit sem értett meg, semmit sem képes feldolgozni, és nem vállal felel?sséget azért a sok halálért, er?szakért, barbarizmusért és hanyatlásért, amelyet baloldali b?ntársaival rászabadított Európára. Az evangélikus lelkész lánya ugyanis hittétellé tette az egész életm?vét végigkísér? egység dogmáját. Persze ilyenfajta európai egység itt sosem létezett, és igény sem volt rá, az egész csupán egy utópia és önbecsapás volt. A ma uralkodó európai egység mítosza nem más, mint a fenyegetések és büntetések által kicsikart fogalomtorzszülött, az úgynevezett kötelez? szolidaritás.

Az a jelenség, hogy most Merkel szabadon járhat-kelhet az országban, és árulhatja az önmosdató könyvét, abszurdum. Ett?l eltekintve viszont nem csatlakoznék azokhoz, akik azt tartják, hogy börtönben lenne a helye, mert a volt politikus jogi szempontból nem b?nöz?, csak politikai és erkölcsi szempontból vétkes. Merkel nem is ?rült, mint ahogy azt némelyek tartják, róla inkább Hannah Arendt szavai jutnak eszembe a gonosz banalitásáról.

Egy modern Nero, aki a rábízott ország füstölg? romjain olvas fel önelégülten a szabadságról szóló költeményéb?l.

Németország választások el?tt áll. Merkel pártja, a CDU mindent megtesz azért, hogy a szembesülést?l retteg? németeket elkábíthassa a jobboldali extrémizmus rémmeséivel vagy épp az európai szolidaritásról szóló tündérmesékkel. Ha mindkett? hazugság is, végtére az egységet valahogy meg kell teremteni. Ebben a politikai kontextusban Merkel könyvbemutatója egy óvatosan megfogalmazott, de jól id?zített figyelmeztet? lövés Friedrich Merz pártvezet? felé. Változást szeretnétek a bevándorláspolitikában? Irányváltást a klíma- és energiapolitikában? Megt?rnétek az Alternatíva Németországnak (AfD) párt létét? Nein! Amíg az öreg királyn? él, addig Németországnak meg kell maradnia a „legboldogtalanabb hölgynek a keresztény világban”.

Véres Mary, ahogy kortársai nevezték el fanatizmusáról és az együttérzés hiányáról elhíresült Tudor uralkodót,

csaknem háromszáz protestánst égettetett el máglyán: köztük papokat, n?ket, gyermekeket, id?seket. Élete vége felé mindezt elegánsan úgy összegezte: ?felsége nem hagyhatja el azt a hitet, amelyr?l az egész világ tudja, hogy születése óta követett és gyakorolt. Inkább Isten kegyelméb?l kívánja azt haláláig meg?rizni, és nagyon kívánja, hogy alattvalói csendesen és szeretettel fogadják el ugyanazt a hitet, ami által nagy boldogságban részesül.

Deme Dániel

A szerz? a Hungary Today hírportál f?szerkeszt?je

www.magyarnemzet.hu

Ajánló